

Nadal de la infantesa, Nadal d'avui

Un relat de: [Nubada](#)

*

Nadal de la infantesa...

Petits records que em fan sentir enyorada: l'alegria de no anar a escola i l'emoció d'un caire festiu als carrers. El pessebre, cada any diferent, tot i haver-hi les mateixes figuretes, ben gran... Cantava davant l'Infant i ploviem misteriosament caramels i xocolata. La Nit de Nadal anava a Missa del Gall i, després, la festa a la parròquia. L'endemà, venien els avis a dinar i el menjar era molt bo. S'apropava la Diada de Reis: l'espera del "què em portaran" m'arribava a neguitejar. A la carta, joguines per a mi, tabac per al pare i mocador per a la mare. Passava la calvalcada majestuosa, plena i plena de paquets. Quin seria el meu? I aquella nit anava a dormir ben d'hora perquè els reis no em trobessin desperta quan arribessin. L'endemà, les galetes per als reis i l'aigua per als camells havia desaparegut i la sala era plena de regals que desembolicàvem impacients, amb grans expressions d'alegria. Sempre, però, un xic menys del que jo havia demanat.

Barrejat amb tot això, em parlaven d'un Nen Jesús que naixia, i que era Crist, fill del Déu que ens estima. I jo m'ho creia.

.

Nadal d'avui...

Jo he crescut i el pessebre s'ha fet petit. Els dies de festa s'han escurçat i ja no en tinc prou amb la lluminositat dels carrers per sentir l'emoció del Nadal. Ja no canto al pessebre com abans: "no tinc temps..." Potser ens caldria tornar-nos infants, cantar al pessebre i atipar-nos de la xocolata i els caramels que vénen de qui sap on. Tindríem la felicitat dels nens, la més gran. Missa del Gall i festa a la parròquia, amb una nova esperança d'amor i unitat. Repartiment de regals el dia de Nadal... on són els Reis d'Orient? Sé que la calvalcada no porta res per a mi, i ja no em fa por anar a dormir tard, aquesta nit.

Barrejat amb tot això, em parlen d'un Nen Jesús que neix, i que és Crist, fill del Déu que ens estima. I jo m'ho crec.

Gener de 1983